ایستگاه پمپاژ ۴ فاضلاب، تأخیر ۱۸ ماهه و ۲۳ میلیارد تومان هزینه اضافی

پارسادانش ۴ گزارش ویژه

سرمایه‌گذاری ۴۲ میلیارد تومانی فاز نخست طرح انتقال فاضلاب شهر نارون‌کنار با ۱۸ ماه تأخیر و ۲۳ میلیارد تومان هزینه اضافی روبه‌رو شده است. این طرح شامل ۶ ایستگاه پمپاژ و ۱۲ کیلومتر خط انتقال است که قرار بود در بهار ۱۴۰۱ به بهره‌برداری برسد. اما تا پایان مهر ۱۴۰۳ تنها ۴ ایستگاه به طور کامل فعال شده‌اند و بخش عمده لوله‌گذاری هنوز انجام نشده است. مجموع هزینه‌های طرح از ۱۷۰ میلیارد تومان به ۱۹۳ میلیارد تومان افزایش یافته است.

مهندس رامین کاوه‌نیا، مدیر طرح شرکت آبفای نارون‌کنار، در گفت‌وگو با پارسادانش گفت: «بخش عمده تأخیر به تأمین زمین برای ایستگاه‌ها برمی‌گردد. در ۳ مورد، مالکان زمین درخواست تغییر مسیر دادند و فرایند تغییر کاربری زمین ۷ ماه طول کشید. پیمانکار هم به دلیل کمبود نیروی کار و افزایش قیمت مصالح، با کندی کار کرد و ما مجبور شدیم قرارداد را دو بار اصلاح کنیم.» او افزود که برآورد فعلی هزینه تکمیل طرح ۴۱ میلیارد تومان است و اگر روند فعلی ادامه یابد، این رقم تا پایان سال ۱۴۰۴ به ۵۰ میلیارد تومان می‌رسد.

از سوی دیگر، مسئولان شرکت آبفا تأکید دارند که ایستگاه‌های فعال‌شده تا کنون بدون حادثه عمل کرده‌اند و کیفیت پساب خروجی در محدوده استاندارد قرار دارد. با این حال، نبود شبکه جمع‌آوری در بخش‌های مرکزی شهر باعث شده بخش بزرگی از فاضلاب خانگی همچنان به چاه‌های جاذب وارد شود و خطر آلودگی آب‌های زیرزمینی را افزایش دهد. کارشناسان محیط‌زیست هشدار داده‌اند که این وضعیت می‌تواند ظرف دو سال آینده هزینه‌های درمانی مربوط به آلودگی آب را به شهروندان تحمیل کند.

(مهندس رامین کاوه‌نیا)

«تأخیر ۱۸ ماهه طرح فاضلاب نارون‌کنار نشان می‌دهد هماهنگی بین دستگاه‌ها و پیمانکاران چه هزینه سنگینی دارد.»

(مهندس رامین کاوه‌نیا)

مهندس کاوه‌نیا گفت اختلاف میان شرکت آبفا و شهرداری بر سر تأمین زمین برای ایستگاه‌ها یکی از اصلی‌ترین موانع بوده است. به گفته او، تا زمان امضای تفاهم‌نامه جدید در آبان ۱۴۰۲، هیچ اقدام عملی برای تأمین زمین انجام نشده بود. شهرداری نارون‌کنار نیز اعلام کرده که تغییر کاربری ۳ قطعه زمین ظرف ۴۵ روز کاری انجام شده است و مابقی موارد در حال بررسی قرار دارد.

در مقابل، پیمانکار طرح ادعا کرده که بخشی از تأخیرها به تغییر طراحی ایستگاه‌ها پس از آغاز کار برمی‌گردد. به گفته مهندس کاوه‌نیا، طراحی اولیه بدون در نظر گرفتن نوسان سطح آب زیرزمینی انجام شده بود و ناچار شدیم عمق ایستگاه‌ها را ۲ متر افزایش دهیم. این تغییر هزینه بتن‌ریزی و پمپ‌ها را به طور قابل‌توجهی افزایش داد و زمان اجرای هر ایستگاه را حداقل ۲ ماه بیشتر کرد.

در مقابل